

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2018 r. – Ayuntamiento de Enguera / Komisja**(Sprawa T-602/18)**

(2018/C 436/84)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Ayuntamiento de Enguera (Enguera, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Palau Navarro, J. Ortiz Ballester i V. Soriano i Piqueras)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w dniu 26 lipca 2018 r. przez kierownika wydziału „ENV.D.4 – Life Programme” [ENV.D.4 – program Life] dyrekcji „D Kapitał Naturalny” dyrekcji generalnej Komisji ds. Środowiska w sprawie „LIFE 10 ENV/ES/000458 – ECOGLAUCA ÉRGON – Confirmation of recovery order” [LIFE 10 ENV/ES/000458 – ECOGLAUCA ÉRGON – potwierdzenie nakazu odzyskania środków].

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 296 TFUE ze względu na brak jakiegokolwiek uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący nieścisłości uzasadnienia w wypadku, gdyby założyć, że istniało uzasadnienie dorozumiane.
3. Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu prawa do dobrej administracji zapisanego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim:
 - nie uwzględniono prawa każdego do bycia wysłuchanym, zanim zostaną podjęte indywidualne środki mogące negatywnie wpłynąć na jego sytuację. W niniejszym przypadku pismom strony skarżącej nie nadano dalszego biegu, ani nie wezwano jej do przedstawienia uwag przed wydaniem ostatecznej decyzji;
 - nie uwzględniono złożonych przez stronę skarżącą wniosków o udzielenie dostępu do całości akt sprawy;
 - choć strona skarżąca zwracała się zawsze do pozwanej w języku hiszpańskim, Komisja wydała wszystkie swe komunikaty i decyzje w języku angielskim.

4. Zarzut czwarty, oparty na naruszeniu zakazu arbitralności organów publicznych, ze względu na to, że Komisja nie zastosowała w zaskarżonej decyzji standardów lub właściwych kryteriów naukowych, lecz dokonała zwykłej subiektywnej oceny i zmniejszyła lub anulowała bez uzasadnienia jakikolwiek udział finansowy Unii w zatwierdzonym przedsięwzięciu.
5. Zarzut piąty, oparty na naruszeniu zasady uzasadnionych oczekiwań ze względu na to, że Komisja wydała decyzję, odstępując od wcześniejszych aktów, w których w pełni potwierdzała zgodę na czynności podjęte przez stronę skarżącą, skutkiem czego wydano wobec niej nagle i w niezrozumiały sposób decyzję, której nie mogła oczekiwać w świetle wcześniejszego zachowania Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2018 r. – ZE / Parlament Europejski

(Sprawa T-603/18)

(2018/C 436/85)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ZE (przedstawiciel: adwokat P. Giatagantzidis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 25 września 2018 r. o zawieszeniu go w pełnieniu obowiązków do dnia 31 października 2018 r. i wszystkich związanych z tym aktów,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, naruszenia prawa do bycia wysłuchanym zanim administracja wydała niekorzystną dla niego decyzję.
 2. Zarzut drugi, ponieważ zaskarżona decyzja została wydana przy użyciu metody pozyskiwania informacji z naruszeniem prawa do dobrej administracji, zapisanego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 3. Zarzut trzeci, naruszenia przez sekretarza generalnego zasady bezstronności, ponieważ nakazał on jednocześnie wszczęcie dochodzenia administracyjnego przeciwko skarżącemu i wydał zaskarżoną decyzję.
 4. Zarzut czwarty, rażącego naruszenia jego prawa do ochrony życia prywatnego z powodu zakazu wstępu do miejsca pracy i dostępu do akt osobowych.
 5. Zarzut piąty, naruszenia domniemania niewinności i poufności postępowania w trakcie prowadzonego postępowania, zważywszy na oświadczenia dla prasy czynione przez wysokich rangą urzędników Parlamentu Europejskiego.
-